

Αὐτὰ ἄς λάβῃ πρὸ ὀφθαλμῶν πᾶς Ἕλληνα, καὶ πᾶς ἄλλος μὴ Ἕλληνα διατρέβων δι' ὅποιονδήποτε σκοπὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δια νὰ μὴ σύρῃ κατ' ἐπ'άνω του τὴν ἐκδίκησιν τῆς δικαίας ὀργῆς τοῦ πάσχοντος καὶ κινδυνεύοντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ τῆς δραστηρίου ἐνεργείας τῆς Διοικήσεώς του.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Ζαήτης.

Π. Μαυρομιχάλης.

Δημήτριος Τζαμαδός

Ἀναγνώστης Δελιγιάννης.

Ἀναγνώστης Μοναρχέδης.

Γεώργιος Σισίνης

Σπυρίδων Τρικούπης.

Α. Χ. Ἀναργύρου.

Π. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Ζωγράφος. (1)

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΥΤΟΥ (2).

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Παρελλήνιον.

ΕΛΛΗΝΕΣ! πόσον ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ἀναγκαία ἢ μᾶλλον ἀναπόφευκτος εἰς σύστασιν καὶ διατήρησιν τῆς κοινω-

(1) Τὸν Γραμματεῖα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Κύριον Κ. Ζωγράφον, παραιτηθέντα μετὰ τρεῖς περίπου μῆνας, διεδέχθη ὁ Κύριος Γ. Γλαράκης (ἴδε Διάταξ. τῆς 3. Αὐγούστου 1826. ἀρ. 2157.

(2) Ἐδημοσιεύθη καὶ διὰ τοῦ ἀρ. 56 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος 1826, καὶ διὰ τοῦ ἀρ. 206 τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου.

νίας, πόσον τὰ Δικαστήρια γίνονται ἀληθινὴ ψυχὴ τῆς Ἐπικρατείας, τοῦτο καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος τὸ δεικνύει φανερά, καὶ ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου οἱ ἐν Ἄστρει Πληρεξούσιοι διέταξαν τὴν τῶν Ἐγκληματικῶν νόμων σύνταξιν, τὸ ἀπῆτησεν ἀκόμη φανερώτερα. Ἄλλ' ὅ,τι αἱ κατεπεύγουσαι ἀνάγκαι τοῦ πολέμου δὲν εἶχον συγχωρήσει νὰ βαλθῆ ἕως τῶρα εἰς πράξιν, τοῦτο ὡς ἀναπόφευκτον ἀπεφάσισε γὰρ μὴ παρατρέξῃ ἢ ἐν Ἐπιδαύρῳ Γ'. Ἐθνικὴ Συνέλευσις· δι' ὃ, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. ΙΕ'. ψηφίσματος αὐτῆς (1), ἐσυστήσαμεν τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον, συγκροτούμενον ἀπὸ πέντε μέλη, τοὺς κυρίους Σταματέλλον Ἀντωνόπουλον, Κωνσταντῖνον Δεληγιάννην, Γεώργιον Πλέσσον, Ἀνδρέαν Καλαμογδάρτην καὶ Ἀλέξιον Λουκόπουλον. Ἐνώπιον τούτου τοῦ Δικαστηρίου ἀναφέρονται ἀνεκκλήτως ὅλα τὰ ἐγκλήματα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως γνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τούτου τοῦ κριτηρίου, ἅμα συνελθοῦσα εἰς Ναύπλιον, πρὸ παντὸς σχεδὸν ἄλλου ἐφρόντισε τὴν σύστασίν του. Οἱ Ἕλληνες χρεωστοῦν εἰς αὐτὸ σέβας καὶ εὐπειθειαν. Χωρὶς ὑπακοὴν εἰς τοὺς Νόμους, εἰς τὰ Δικαστήρια, καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν, τάξις δὲν εἰσάγεται· χωρὶς εὐταξίαν, ἡ πολιτικὴ Κυβέρνησις καταντᾷ ἀληθινὴ σύγχυσις· χωρὶς πολιτικὴν Κυβέρνησιν, χρηματικοὶ πόροι εἶναι ἀδυνατοί, καὶ τότε αἱ μερικαὶ καταστάσεις τῶν πολιτῶν συμπίπτουν καὶ συναφανίζονται μὲ τὴν κατάστασιν τῆς Διοικήσεως. Ἐν συντόμῳ, ὅπου ἡ πρὸς τὴν Διοίκησιν εὐπειθεια καὶ ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑ-

(1) Ἰδὲ Τομ. Δ'. Σελ. 117.

πακοή λείπουν, ὅπου δὲν ἰσχύει δικαιοσύνη, ἡ ἱστορία μᾶς ἔδειξεν ὅτι ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν παρὰ φατρίαι καὶ πλεονεξίαι, παρὰ τυρλοὶ ἰδιοτελεῖς, ἀγωνιζόμενοι μόνον ν' αὐξήσουν σήμερον τὴν μερικὴν των κατάστασιν διὰ νὰ πλουτίσουν αὐριον τὸν ἐχθρόν.

Ἕλληνες! ἔξ χρόνων πείρα, ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ ὁ κίνδυνος, μᾶς διδάσκουν τὰ χρέη μας· εἶναι καιρὸς νὰ τὰ κάμωμεν· ἂν δὲν θελήσωμεν τώρα, φθάνει ὀγλήγωρα καιρὸς νὰ θέλωμεν, ἀλλὰ νὰ μὴν ἠμπορῶμεν πλέον· τότε ἡ μετάνοια γίνεται τόσον πικροτέρα, ὅσον ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν μας ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἀδιόρθωτον συμφορὰν τοῦ ἔθνους μας καὶ δὲν τὸ ἐκάμαμεν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 24 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Πατρῶν Γερμανὸς	Γεώργιος Δαρειώτης
Ἄρτης Πορφύριος	Γεώργιος Μπούκουρης
Πανοῦτζος Νοταρᾶς	Γεώργιος Δινιαν
Βασίλειος Ν. Μπουτούρης	Ε. Ξένος.
Ἀναγνώστης Κοπανίτζας	Ν. Ρενιέρης.
Ἀναστάσιος Λόντος	Νικόλαος Ι. Βελισσάριος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Χ. Κλονάρης.